

Το δάσος της "Λίμνης"

Λίγα δάση υπάρχουν στην νοτιοανατολική Ευρώπη με την βιοποικιλότητα του δάσους της Λίμνης, που βρίσκεται στην Θεσπρωτία, δυτικά των παρυφών της οροσειράς Μουργκάνα.

Η μορφολογία του εδάφους, η μεγάλη ποικιλία δένδρων, φυτών, ζώων (υπάρχουν και είδη προς εξαφάνιση, όπως λύκος, ζαρκάδι, αετός κλπ) οι χείμαρροι που το διασχίζουν, οι εγκαταλελειμμένοι αγροί, συνθέτουν μια ομορφιά μοναδική.

Με τα δάση που γειτνιάζει καταλαμβάνει μια έκταση πενήντα περίπου τετραγωνικών χιλιομέτρων. Οι πρόγονοί μας έζησαν από αυτό, χρησιμοποιώντας το ξύλο για καύσιμη ύλη και τα λιβάδια του για βοσκότοπους.

Φρόντισαν όμως και το παρέδωσαν ακέραιο με δένδρα εκατονταετιών.

Τι συμβαίνει όμως σήμερα στην νότια πλευρά του δασούς της λίμνης; Τον τελευταίο καιρό ένα συνεργείο ξυλεύει στην περιοχή κοντά στο ξωκλήσι της Παναγίας.

Μεγάλα τμήματά του έχουν κοπεί με τέτοιο τρόπο που μετά την κοπή να μένει χέρσο έδαφος, δένδρα που χρειάστηκαν δεκαετίες να αναπτυχθούν καθώς και δένδρα που χρειάστηκαν εκατονταετίες (τσέρα- κατηγορία βελανιδιάς) κόβονται αδιάκριτα.

Για να κόψει ένας κάτοικος της περιοχής μερικά καυσόξυλα το Δασαρχείο του επιβάλλει (και καλά κάνει) αυστηρούς όρους, όπως διάσπαρτη κοπή, κοπή γέρικων δένδρων και σε καμία περίπτωση κοπή υπεραιωνοβίων δένδρων. Στην προκειμένη περίπτωση τηρούνται αυτοί οι όροι;

Το εν λόγω δάσος για τα χωριά της Μουργκάνας είναι αναπόσπαστο μέρος της φυσικής ομορφιάς κατά συνέπεια και του πλούτου της περιοχής.

Εάν θυσιαστεί στο βωμό του κέρδους και της καταστροφικής εκμετάλλευσης θα περάσουν πάρα

πολλά χρόνια να αποκτήσει την σημερινή του μορφή.

Αλήθεια θα μπορούσε να υπάρξει μια άλλου είδους αξιοποίησή του, που δεν θα το καταστρέφει; Το δάσος της Λίμνης έχει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά, ώστε να μπορεί να ενταχθεί στα προγράμματα οικοπροστασίας NATURA 2000 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα με την οικοπροστασία, θα μπορούσε να λειτουργήσει ως οικολογικό πάρκο. Διακριτικές παρεμβάσεις όπως άνοιγμα των παλιών μονοπατιών, δημιουργία παρατητηρίων και ενός χώρου υποδοχής και ενημέρωσης των επισκεπτών θα ήταν , επαρκής υποδομή για την λειτουργία του πάρκου.

Σε ένα τέτοιο οικολογικό πάρκο ο άνθρωπος θα γνώριζε το μεγάλο εργαστήρι της φύσης.

Επισκέπτες θα μπορούσαν να είναι μαθητές (πολλά σχολεία συνηθίζουν να πηγαίνουν τους μαθητές σε χώρους που θα γνωρίσουν καλύτερα την φύση), καθώς επίσης και άλλες ομάδες πολιτών ή μεμονωμένων ατόμων, κυρίως των μεγαλουπόλεων.

Μια τέτοια αξιοποίηση θα είχε ως αποτέλεσμα την λειτουργία των ξενώνων της περιοχής και γενικότερα μια ήπια ανάπτυξη στον τομέα των υπηρεσιών.

Μαζί με άλλες αναπτυξιακές δραστηριότητες θα αποτελούσε την βάση για το ζωντάνεμα της περιοχής. Για όλους αυτούς τους λόγους επιβάλλεται να σταματήσει τώρα η κακοποίηση του δάσους της Λίμνης και των δασών των γειτονικών προς αυτό.

Να ερευνηθεί, αποτιμηθεί και απογραφεί όλο το οικοσύστημα της περιοχής ώστε να αποκτηθούν εκείνες οι πληροφορίες που θα επιτρέψουν μια ορθολογική διαχείριση. Η ενεργοποίηση προς αυτή την κατεύθυνση, της τοπικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, των αρμόδιων για τα δάση φορέων. της Ομοσπονδίας Μουργκάνας των βουλευτών και πολιτευτών του νομού Θεσπρωτίας και όλων των συντοπιτών, είναι αναγκαία και θα πρέπει να είναι άμεση.

Ηλίας Μπουρδούκης

Από την Μηλέα (Κωστάνα) Φιλιατών

Ηλιούπολη Αττικής